

Misjoniteated

Nr. 3/4.

Tallinnas, 1929.

8. aastakäik.

Paastu- ja palwepäew.

Koguduse wanemaile ja juhtidele:

Alljärgnev general-konverentzi otsus, mis fewadisel istangul Washingtonis tehti, on 17. augustil kogudusele ettelugeda ja järgmine hingamispäew, 24. august, paastu- ja palwepäewaks öde-wendadele kogu maailmas määrata.

Teade general-konverentzi nõukogult:

„Meie oleme maailma ajaloo wiimastesse päewadesse jõudnud. Kiirelt liiksejale järgnevad sündmused näitawad, et Issand pea tuleb ja suur mõtlus, mis aastasajad tõe ja walguse wahel kestnud on, pea lõpule jõuab. Mõtlus suureneb; pimeduse mõimud ühinewad wiimaseks suureks mõitluseks. Tulewased päewad on kogudusele hädaohtlikud. Seesmisjed kui wälised hädaohud ähwardawad tema waimlist elu ja jõudu.

Tänades Jumalat ennast ärasalgawate öde-wendade eest, kahjatsjeme meie ikka kaswawa ükskõitfusse ja ilmalikkuse pärast, mis kogudustes aset wõtab. Meie peame tõsiselt Jumala poole hüüdma, et tema paneks tõkkeit waenlase woogudele ja tooks tagasi ükskõitfjed ja leiged esimeise armastuse juure. Tänapäewane hüüu on ennast uuesti pühitseda, rohkem jumaliku wäge omada, et teisi teenida wõida. See on päew, kus meie kui üks kogudus terwes maailmas rufuks pekstud sündametega Jumala ette alandama peame, endi patud üles tunnistame ja kahjatsjeme, Jumalat otjime, et tema meile armuline oleks ja oma palet meile paista lasjeks. Meie peame paluma jõudu püha elu jaoks ja tarkust ewangeeliumi kuulutamiseks, et tema wabastaks tee oma armu kuulutuse jaoks, kõrwaldades takistused ja wastaswäed, mis takistawad jeda kogu maailmale wiimast.

„Meie usume, et nüüd on õige aeg määrata üht erilist paastu- ja palwepäewa kogu seits-

menda päewa adventistide kogudustele igal maal. Sellepärast kohustame meie jeda nõukogu järgmisel juwel üht hingamispäewa selles otstarbeks kindlaks määrata, ja hoolt kanda, et see üleskutse kogu maailmas iga kogudusele lähjeks.“

Mii, öde-wennad, teeme järgmise nädali tõsisjeks palwenädaliks ja walmistame endid ette, et tulewal hingamispäewal Issandat palwe ja paastumisega otjida!

Üleskutse palwele ja paastumisele jelles tunnil.
24. augustil ettelugeda.

Üleskutse general-konverentzi esimehelt,
W. A. Spicerilt.

Terwitused kõigile öde-wendadele kogu maailmas jelles paastu- ja palwepäewal. Kindlasti on teile general-konverentzi otsus, põhjusest eriti jelle hingamispäewal Issandat otjida, ette loetud. Mina ei tarwitse jeda enam nimetada. Ma tahan oma asja lihtidalt teha, aeg peab teile kuuluma.

Täna, kus meie eneste pärast rasket loomat kanname, usun ma, et teie ka üleilmilise töö eest palwetate. Öde-wennad paluge lõikuse Issandat, et ta enam tööliki wälja jaadaks. Muist-raaliajt teatatakse, et nemad ei suuda ükjinda, kui union, neid hüüdeid rahuldada, mis tulewad lõunamere jaartelt, kus waremalt elanikud täiesti metsikult elasid ja ka nüüd weel inimjööjaid on, kuna nad nüüd aga meid paluwad nendele Jumala teid õpetada. Kui me wiivitame, siis tulewad teised usuühingud ja õpetawad walet seal, kus meie wennad suure waewa ja kartusega tõeseemet külmajid. Wida wõime meie teha? Meie peame tööd lahendama. Paluge Jumalat töö laienemise pärast!

Jumal räägib imelikult inimeste sündamete wastu Aafrikas, Aasjas ja igal maal, weel palju kaugemal, kui meie pääsjeme. Kas te olete

misjonär E. A. Stahli kogemust kuulnud reidides metsas ühte uude piirkonda. Sügavas metsas asuvas kohast tuli keegi India naisterahvas tema juure. Ta palus „kedagi“ kes nendele tõelikult Jumalast jutustaks. Wend Stahl teadis, et tal ühtegi töölist ei olnud, kes oleks minna mõinud. Ta ütles jelle naisterahvale: „Teie peate maha jätma õlle tarvitamise.“ Naine vastas, et nemad juba ammu seda teinud olla. Siis ütles misjonär: „Teie peate kokaiini tarvitamisest loobuma.“ Seda tarvitab pea iga indiaanlane.

Naine vastas: „Seda oleme me juba ammu teinud.“

Siis ütles misjonär: „Teie peate nõidumise ja inimeste tapmise maha jätma.“

Ka jelle pääle vastas naine: „Ka seda oleme juba ammu maha jätanud.“

Siis küsis misjonär, kuidas nad jelle pääle tulnud olla, seda kõike maha jätta. Kust olla nad seda kuulnud?

Naine vastas: „Meie kuulsime, et tõelik misjoni Jumal seda soovib, et me niisugustest asjadest loobume.“

Wend Stahl sai teada, et nad ka hingamis-päewa peavad nii hästi, kui nad oskavad.

Mii olid nad siin — kaugel pimedas metsas — liigutatud Jumala Waimust uut elu elama, mis kooskõlastuks tõega, mida nad kui kuulujuttu kaugel asuvas misjonijaamast kuulnud olid.

Õed-wennad, paluge Jumalat töö lewimise pärast. Jumal võib ruttu oma töö lõpetada, kui tema rahvas valmis on. Kui Issand igal pool jarnast teeks, mis siin ja jääl meie silmade ees tõdeneb, kui ruttu küll muutuks seisukord?

Õed-wennad, kõige esmalt peame me sellel päewal paluma, et Jumal valmistaks meie siidamed niisugusteks, nagu tema tahab. Jumal tahab üht puhast kogudust tarvitada oma töö lõpetamiseks. Issand ütleb: „Puhastage endid, kes teie Jehoowa riistu kannate.“ Jes. 52, 11. Palume, et see puhastaw wägi sügawamini meie eneste elu pääle mõjuks. Meie täname Jumalat, õed-wennad, nende hingede eest, keda teie mõitnud olete. Meie teame aga kõik, et Jumal mõimsamalt meie kaudu töötada soovib. Palwetage ewangelistide ja piiblitöölise eest, kui nad uutele põldudele lähewad. Paluge Jumalat, et ta aitaks teid koguduses hingi mõita. Jumal on tahtlik rohkem hingi kogudusse tooma, kui meie aga valmis oleme nende eest hoolt kandma.

Jumala sõna, mis ta wanas seaduses ütles, on ka meile maksew: „Paganad peawad tundma, et mina Jehoowa olen, ütleb Issand Jeho-

wa, kui ma ennaft teie kallal näitan piha olewat teie silmade ees.“ Jes. 36, 23. Issand soovib meid puhastada ja pühitseta, et maailm näeks, et Jumalal on wägi üht patust tema pattudest päästa. Tema ei taha wait olla, kuni „tema koguduse õigus ja selgus wälja tuleb ja ta õnnistus kui tõrwas põleb.“ Jes. 62, 1. Issand ütleb, et kõik paganad ja rahwad tema õigust nägema peawad.

Õed-wennad, kui me jelle pääle mõtleme, et Issand tahab ennaft meie läbi austada, et näidata, mis tema arm ühele ennaft temale ära-andwale kogudusele teha võib, siis peab iga jüda end alandama ja meelt parandama. D- jefohejelt peab iga jüda hüüdma: „Suur Jumal, kui palju wajan ma sind!“

Me elame ühel hädasohtlikul ajal. Saatan on wihane, sest ta teab, et tal wähe aega on. Jeesus hoiatab wiimse põlwe rahvast ükskõik- luse eest, et „selleinatse maailma mured“ tema mõtteid juurte asjade päält ära ei pööraks. Tema ütleb: „Hoidke endid!“ Luka 21, 34. Ei kesta enam kaua, kus meie nimed, sinu ja minu nimi, uurimise alla tulewad. Ajal, kus meie kõige enam oma igapäewasesse töösse süwene- nud oleme, tulewad meie nimed taewas ette. Kas oleme siis valmis?

On juur, hädasoht, et wiimajel ajal saab leitud, „kellel on jumalafartuse nägu, aga jelle wäe jalgawad nemad ära.“ 2. Tim. 3, 5. Kerge on õiguse põhimõtete tundmises puhata, aga neid mitte läbi elada. Minult Jeesus saab meis neid läbi elada. Meil peab alalõppmata elaw Jeesus meie siidametes jo kodudes olema. See nõuab aega palwetamiseks, et tema häält, mis piiblis meile räägib, tähele panna. Rahjatseme õed-wennad oma leigust palwetamises ja hoole- tusesse jäetud piibli uurimist. Minu isilik jüda ütleb mulle, et minul seda on. Teiega ühes, õed-wennad, tunnistan mina oma puudused ja wajadust andeksandmise ja abi järele Issanda ees. Kerge on Issanda peatse tulemise ja maailma lõpu tõdedesse uskuda, aga kui raske on wiimastesse päewadesse jõuda ja kõike seda läbi elada!

Jeesus ütles: „Mõidelge, et teie mõite kitsast wärawast sisse minna, sest palju, ütlen mina teile, püüawad sisse minna, ja ei wõi mitte.“ Luka 13, 24. Meie peame paluma tõelist ja tustwat mõitlemismainu.

Kas on asju ja plaane sinu elus, mis waled on? Katsume iseendid sellel päewal läbi. Purustame eneste siidame kuiwa seinu, sest proh- met ütleb: „Keg on Issandat otsida, kuni tema tuleks ja õigus woolaks teie pääle.“ Sälle rää- gib Issanda sõna meie wastu: „Paluge Jehoowalt wihma hilise wihma ajal, Jehoowa teeb

walgupilwed ja tahab teile wihma anda, iga-
ühele rohku wälja pääle." Sak. 10, 1. Rahet-
susega ja alandatud siidamega Issanda ees, rõõ-
muga ja ülestunnistades wõime meie paluda,
jest meie teame, et tema tahab iga taimete õn-
nistuseoje jaata, et waimu wili ilmiks tuleks.

Meie teame mis see waimu wili on, jest
apostel Paulus räägib: „Aga waimu kasu on
armastus, rõõm, rahu, pikimeel, heldus, hea-
dus, truupvus, tasandus, kasimus.“ Gal. 5, 22.
Nii, õed-wennad, general-konverents jaadab
jeda ülestutjet kooskõlas Jumala sõnaga: „Pu-
hüge pafunat Siionis, pühitsege paastu, kuulutage
maha juur püha, koguge kokku kõik rah-
was, pühitsege kogudust, koguge wanemad, ko-
guge kõik noored lapsed...“ Joel 2, 15. 16.

Nutlustajad ja kogudused, meie tarwitame
jeda päewa eneste siidamete jaoks! Meie wa-
jame wäge hingede wõitmiseks. Meie tarwitame
jõudu nende hingede hoolitsemiseks, kes juba
meie juures on. Paljud lähewad kogudusest ta-
gasi maailma. Palume Jumalalt tarkust, kui-

das neid hingi päästa. Meie peame nende hin-
gede jaoks, kes meil kord olnud on ja ilma ta-
gasi läinud, suurema armastusega ja tõsidusega
töötama.

Süüie on: „Lapsi koguda“. Kellelgi ei ole
maailmas nii juuri kiusatusi, kui just noorsool.
Otsime Jumalat, et ta meile näitaks, kuidas
me omi lapsi päästa wõime. Et meie õed-wen-
nad igawiku läwel ja wiimaste asjade ees
elame, on meil wajadus täna paastuda ja pal-
wetada, et Issand aitaks meid meie patud ma-
ha panna, jelle tugewast käest kinni hoida, kes
wõib meid lõpule aidata, meid tema töö jaoks
ja kaasinimeste kasuks kinnitada. Niiid kõlab
see teadaanne waljemini kui kunagi enne: „Ot-
sige Issandat kõik hädalised maa pääl, kes tee-
wad, mis tema ees kohus on; otsige õigust, ot-
sige alandamist, ehk teie wõite warjule jaada
Tehoowa wiha päewal.“ Sew. 2, 3.

Singaku Jumala õnnistus teie kõikide pääl
igal maal, mil me iseeneeste, meie laste, effi-
jate ja Jumala töö pärast palwetame.

Usaldus.

„Israelis ülejäänute“ tegewusjõud on usal-
dus. „Ma tahan sinu jekka ühe alandliku ja
paemutatud rahwa üle jätta, kes oma usalduse
Tehoowa nime pääle paneb.“ (Sew. 3, 12,
Wenge). Särnew kirjalalm kirjeldab inimesi,
kes ainult niisuguse usalduse wõimulised on:
„Kes Israelist ülejääwad, need ei pea kõwerult
tegema ega walet rääkima, ja nende juust ei
pea mitte kawalat keelt leitama.“

Ka teised kirjalohad seletawad wõidurikka
ülejäänud rahwa tunnuseksena, et „nende juust
pole kawalust leitud“.

See waene, wäike ja jiski usaldusest üli-
rikas rahwas, lõpuaja wõitjad, täidab Kristuse
üteluse: „Olgu siis, kui teie ümberpöörate ja
jaate kui lapsed“. Puhtale lapsemeelele on usal-
dus omane, jest et ta on ilma kawalusetta.

Lapsed on Jumala isajiidamele kõigelähemal
(Matt. 18, 10), jest et neil weel elus juure-
koguw halbtus puudub. Lapsemeel on Jumala
olewusele kõige lähem, kuigi ka kõik lapsed enda
jündimise kaudu on pahu mõjundeid omanda-
nud. Usaldus on lapse iseloomule kohane ja
kõige elu alustugi. Usaldus on Jumalast ini-
mejele kingitud omadus, mis taewaliku wäge
sijaldab. Jumalad inimesed mõtlewad ja ütle-
wad mõnikord, et usaldus olla lollus ja usalda-
matus olla tarkus, kuid hoopis jelle wastand on
tõde.

Aga kas ei pea usaldus kabe-kolme pettumise
juhtumise läbi kaduma? Ühesuguste kogemus-
tega ja samades olukordades jaab olema teiji

inimesi, kes jaawad eneste usalduses weel kiip-
jemaks ja Jumalaga lähemasse ühendusesse.
Kuidas tuleb aga, et nii palju inimesi jelle suure
jumaliku anni kaotawad? Kindlasti on patt
jeejuures süüdlane. Usaldamata inimesel on
ainult teije patt meeles ja see ongi tema mee-
lest ainjam wigu. Kui me aga waatleme lapsi,
siis õpetab meile nende eeskuju midagi teijt.
Last wõiwad ükskõik kui palju halbu inimesi
ümbritseda, kuid tema ei kaota oma lapseliku
usaldust, kuni ta ije kurja poole ei jaa tõm-
matud.

Laps wõib küll pettumuste läbi ettewaatli-
kumaks ja elutargemaks jaada, kuid tema ole-
wuse põhijoon jääb ikk usaldus nii kaua, kui
patt ei ole tema siidant mürgitanud ega filmi
pimestanud. Alles siis, kui kurjus ja enese-
armastus on meie sees wõimust jaanud, näeme
igal pool ühesugust pilti. Nii peituvad siis
usaldamatuse juured nii oina kui teiste süüis.

Sagedasti on usaldamatuse põhjuseks asja-
olu, et keegi, aastad tagasi, meile kas kahju
siimitas, haawas wõi pettis. Wõib-olla on see
inimene põhjalikult ümberpöörnud; meilt wa-
bandust palunud jne., kuid meis asub endiselt tema
usaldamatus. See kestab edasi hiiidõna all:
ja, andeks ma annan küll, aga unustada ma
ei jaa! Siis on peidetud leppimatus (mis meie
süü) niisuguse usaldamatuse põhjuseks, mis
kahjuks kõikide jumalikkude jõudude töötamist
meis takistab. Tõsi on see, et loomulik inimene
ei suuda unustada, ja jagedasti olen ma näinud

uiflikke seepärast wõitlemas, et niijuguse andeksandmise jaoks, mis ka unustada võib, jõudu saada. See on ainult Jumala wägi ja and, et meie andestatud süüsid, tõelikke läbielusid, unustada suudame, kui poleks neid iial olnud. Tundelised inimesed, kes enda mina ülekõige armastawad, ei suuda niijugust armuandi Jumalalt ifegi siis mitte wastu wõtta, kui nad ka seepärast palwetawad. Sihalik mina peab suurema enne, kui Jumal midagi võib meie jaoks korda jaata. Usaldamatuse piijelufate kaasaskandjad ja lewitajad on juurimad „wendade päälekaebaja“ abilised.

Ega siis tõelikku ülekohut wõi ometi hääks kiita ega sellest waikides mööda minna!? Ei! Snnelikul kombel on aga pool kõigest maailma ülekohutust ainult ettekujutatud ülekohus. See tähendab, iga ülekohutu kannataja iifil on ije ka enesearmastaja ja peab temale tehtud halbtust kahelordfjelt juureks. Pahe teine pool on seega ainult tema enda ettekujutus. Meie liialdame, niipea kui asj meisse puutub ja me mõnikord weendumegi enda ülekohutus, siis oleme tähelepanematult kalduwad seda ifka teise pääle weeretama. Usaldamatus näeb ka jää ülekohut, kus jeda ei ole. Seega ei pea tõelikku ülekohut mitte finnikatama, waid alati kainelt ja ennast läbikatjuwalt toiminima. Meil, inimestel, on palju kergem teha kurja kui hääd. Siob ütleb inimese kohta, et ta „joob kõwerust kui wett.“ Siob 15, 16. Enne kui märkamegi, oleme juba ülekohutus, kurwastades Jumalat ja ligemist. Wähem endausaldust ja rohkem usaldamatust ifeenda wastu, võib meis usaldust enda wendade wastu tublisti kõwendada.

Lõppude-lõpuks on ifka nii, et meie ei pea nõtru wendi usaldama; ainult inimeste pääle lootmine peab meid pettumusele wiima. Meie asetame aga oma usalduse juure Jumala ja wägewa Snnistegija pääle, kes võib meist uued inimesed teha. Lõppeks käib meie usaldamatus ka tema kohta, kui me ifemeelsjeks ja kangekaeljeks jääme. Pettumus, meelelibedus ja usaldamatus, need kolmikwennad „enesearmastuse“ perekonnast, kuuluwad maailma, kus pole Jumalat. Armastus aga „jallib kõik, ta usub kõik, ta loodab kõik, tema kannatab kõik.“ 1. Kor. 13, 7. Me tunneme, et jee armastus ei wõi

mitte tulla meie enda seest. Meil ei ole ka midagi, miska jeda wõikfime omandada. „Kui inime armastuse eest kõik oma koja wara tahaks anda, siis ei maksaks jee kõik midagi.“ Ül. L. 8, 7.

Ja jiiiski wõime jeda nii kergesti omada, nii kui ühenduse raadiolainetega, mis ümber maa-fera ajuwad. „Seit Jumala armastus on wälja walatud meie südame jisse, Piija Waimu läbi.“ Kristuse Waim ja meel, jumalik usaldus, puhas õnnelik lapsemeel on meil wäljawalatud „ärarääkimata“ ande läbi Jumalalt. Kes jeda wastu wõtab, jel on jee.

Kas me peakfime üldje vähem rääkima kurjuse üle? Ei, aga rääkima õigel kohal! Usaldamatus teeb inimese laisaks ja saamatuks. Usaldamata inimesed räägiwad üldje ja peasjalikult seljataga ja ääri-weeri mööda nende juures, kes on mõistmatud, kes ei mõista neile wasturääkida. Kessel on usaldus jiidames ja näeb oma wenda patustawat, ehk wiga tegewat, jee läheb kohasel juhtumisel kohe jelle ifiku enda juure ja näitab temale ta wiga. Manitjetaw iifil jaab kohe mõistma, et manitjuse põhjuseks on olnud armastus ja usaldus ja hoolimata siiu walusast tunnistamisest, mis temale täiesti selgeks tuleb teha, jaab wemmaliif armastus teda üles tõstma ja hää jaoks finnitama. Kus „manitsemine Kristuses“ walitjeb, jääb waikib laimatus. Ühtlajel möödul, kuidas üks kahaneb, kasvab teine. Seda leiame me ifka koguduse elus tõdenwat. Usaldamatus aitab pattu juurendada, ja lewitada, usaldus aga kurja wõita ja kõrwaldada. Jumala rahwas võib ka täna ainult siis ajawaimu wõidurikkalt tagasihoida, kui tema usaldus Jumala tegutsemise pääle koguduses kindlaks jääb. Ega üksik leige võib ainult nõnda oma teekonda lõpetada, ja eesmärgile jõuda, kui ta oma lootust „ära ei heida“ See ütelus näitab, et nii mõndagi hädaoht waritjeb endaarmastusliste asjade, au-küsimuste, peatoiduse murede, põhjusega ja põhjujeta pahandamiste, nii kui wanasti Graw, ja mõne muu asja pärast usaldust ära heitma. Oh te haawatud ja usaldamata jiidamed, „kafuge end läbi, kas te usus olete!“ Diglane ja igawesti rikas Jumal wõiks aga meie usalduse alal hoida ja meie usku finnitada kuni otsani. Dr.

Kes filmaweega küllwawad, lõikawad hõistamisega.

Juba ammu on Jumala mehed tunnud, et siin elus peab läbi minema raskest elust ja walama pijaraid. Iseäranis on jee aga tõde hingede wõitmise töös. Kui palju rasket tööd maksab iibe hinge wõitmine! Seda teawad kõik, kes on töötanud hingede wõitmiseks. Pööran täna

jelle kirjaga nende õde-wendade poole, kes on oma kriitliku elu eesmärgi kõrgele seadnud, kes on wäsimatast hingede jaoks töötanud, ja kelle filmist on jagedasti pijaraid woolanud, nägema pidades, et inimesed ei taha uskuda tõde. Tihti tuleb ka weel hingewaenlane ja jofistab: „Kõif

jinu püüded on ilmaaegsed!" Armjad, ärge us-
kuge tema juttu! Jumala tööd ei tehta ialgi
tühiselt. Tema töö saab lõpetatud ja tema riik
saab olema täis äralunastatud hingelid. Need
saavad kogutud kõikidest maailma kaarteist. See-
pärast astuge usus julgesti edasi, ja kui teile
wäheist näib, et töö jüiski asjata on, lugege Je-
saja 53. ptk., jäält leiate, et Jumala töö saab
juures wäes ja aulikult lõpule wiidud, millest
ojawõtaks ka teil eesõigus on.

Pool käesolewast aastast on möödunud, ja
lehitjedes aruandeid, wõin teile rõõmuga teata-
da, et Jumal on meid selle aja kestel riiklikult
õnnistanud. Me oleme jelle poolaasta kestel

enam hingelid wastu wõtta tohtinud, kui möö-
dunud aastal. See oli meie ustawate õde-wen-
dade töötamise ja palwetamise läbi wõimalik.
Püüame weel ülejäänud kuude jookswel sel aas-
tal julgesti wõidelda ja ustawalt töötada, mee-
les pidades, et meie palk on arwamata suur.

Kõik sündmused maailmas näitawad, et me
wiimajel ajal elame. Õnnistaks Jumal teid
kõiki ihulikult kui waimulikult, ja annaks teile
palju rõõmu ja õnne tema õös.

Palwetage Jumala riigi töö eest nii kodu-
kui wälismail.

Siidaml. terwit wend. **L. L. Babienko.**

Meie lõifustänu töö.

Kristus on meile ütelnud: „Minge kõike
maailma..." wäga suure ülesande kättejal-
danud. Ta on aga ka meile näidanud, kuidas
me seda tööd wõime lõpule wiia. Suure kirjan-
dusnädala plaan on meid imelikult aidanud,
et me oleme wõinud enda misjonijaamade tegu-
wõimet tõsta. Lõifustänu tagajärg on aga, et
sajad uusi misjonäre wõiks wäljasaadetud saada.

Minema-aastase Lõifustänu töö läbi sai
818.335.57 dollari kokku kogutud. Sellest wõi-
me näha kui hooljasti meie õed-wennad on sel-
lest oja wõntud. Kas tasus see nähtud waewa?
Kas maksis nii raskesti töötada, et jeda jum-
mat kokku koguda? Et meil see raha käsutada
oli, wõisid töölised igale poole laial misjoni-
põllul wäljasaadetud saada, kes ewangeeliumi
walguist wiisid neile, kes weel waimulikust pimedu-
ses ägawad.

Kindlasti on nende püüete läbi paljud ewan-
geeliumi töega tutvunenud ja õnnistegijat
leidnud. Ümberpööratud hinged saavad aga
jälle omakorda teiste päästmiseks töötama ja sa-
ma hooljalt, kui meiegi, Lõifustänu tööst oja-
wõtma. Nõnda teeb Lõifustänu töö ikka suure-
maid edusamme. Selmisel aastal wõidetud hin-
ged saavad tänawu aitama täita meie üldees-
märki Lõifustänu töös.

Meie tänawune üleilmaline Lõifustänu töö
eesmärk on 1.000.000 dollarit, see tähendab,
et see töö saab tänawu suurem olema, kui ialgi
ennem. Müüd tekitab küsimus: kas on wõimalik
jeda eesmärki saavutada? Ja, kindlasti, tin-
gimisel, et iga liige kaasa aitaks. Jumal saab
kindlasti oma rahwast aitama ja nende usku
mööda neid eesmärgile wiima. Me teame ju, et
kõik tema õnnistusest ärarolenev on. Seepärast
palwetagem tõsiselt, et tema oma õnnistust eel-
seiswa Lõifustänu töö pääle annaks. Me kõik
— kes sellest tööst ihilikult oja on wõtnud —
teame, kui palju me jee läbi oleme õnnistatud
jaanud; kuid meie töö tõelikud tagajärjed saavad
alles siis oma täies ulatuses avalikuks, kui ära-
lunastatud kord Jumala aujärje ees saavad
jeisma. Kindlasti saame jäält mitmeidki kohta-
ma, keda Lõifustänu töö jõupingutuste läbi on
wõidetud.

Selleisew Lõifustänu töö aeg rühhib ikka li-
gemale. Meid kõiki kututakse üles kaasa ai-
tama. Püüame ustawalt oma oja täita, siis
jõuame Jumala abiga kindlasti eesmärgile, ko-
gudes wahendeid, millega tööd wälismisjoni-
põldudel weel laugemale lewitada.

L. F. Oswald.

Wõimalused ja ettevalmistamine.

Braeguueaja wõimalustes tunneme me sel-
gesti Jumala eelnägewust. Jumala käsi on
maailma oluforrad teatud kindla otstarbe jaoks
ettevalmistanud. Teaduse, leiduste, liikumis-
wahendite ja usulise wabaduse läbi on maailm
ewangeeliumi kuulutamise jaoks ettevalmista-
tud. Siial enne pole olnud nii suur wõimalust
õppimiseks ja enda annete arendamiseks, kui
just nüüd. Siial ei ole inimestel nii suur wõi-

malust olnud, et eneste ojamuse läbi targale,
kuid siis rikitud maailmale abiks olla.

Minewikus oli üle poole maailma misjoni,
töö eest sulutud. Täna on meil aga wabadus;
üksed on laiali awatud. Rogu maatera elanikud
on järsku misjonäridele kätte saadawad. Meie
aega nimetatakse õigusega misjonista-
jaks.

Kes aga on maailma olufordi nõnda juhti-

nud, et meie aega võib nõnda nimetada? Sumal on see, kes on inimeste südame juures töötanud, neid ettevalmistades, et nad jeda rõõmuõnunit vastu võtaksid, mis tema julajad tema käsu pääle üle maailma levitavad.

Meile, kes me 20. aastajal elame ja meie töö mitmesugustes harudes tegewad oleme, on jõnad kirjutatud, mis me alati peame silme ees pidama:

„Vaata, ma olen ju ette annud ühe lahti tehtud ühe.“

„Kõikide asjade ots on ligi jõudnud.“

„Põld on maailm.“

„Töötage, kuni ma tagasi tulen.“

Raegu on aeg, mil wanemaid ülesõhutatasse, enda lapsi Sumala teenistusele ohverdama. Raegu on aeg, mil iga noor S.-P.-M.-wentist peab end täielikult Sumalale pühendamata, ja meie koolides õpetatud jaama. Minult

siis võib ta ükskõik misjuures meie töö harus tagajärjerikkalt tegew olla ja Kristuse tulemise kuulutuse levitamiseks kaasa aidata.

Nüüd on aeg, mil iga Sumalalast üles tututasse oma aega, andeid ja wahendeid Sumala töö toetamiseks ohverdama. Minult se võib täna tehtud misjonitöö üle mõtlematult aruandeid lugeda, kes Sumala eelnägewuse imeid kõiges maailmas pole näinud. Sumal on tõesti igal pool üksed awanud. Tema on meid selleks oma teenistusele kutsunud, et me kolmekordset inglil kuulutust kuulutaksime.

Kristus, jee taewa sõjawägede juht, andis Joojuale kindlustuse, et tema saab nende juures olema ja neid võidule wiima. Sama tõotus on ka meile antud: „Minge kõike maailma... ja õpetage kõik rahwast... Mina olen igapäew teie juures maailma otsani.“

L. F. Oswald.

Wastus Mafedoonia hiiüetele.

Pauluse, jelle juure ristikoguduse ajajärgu esimene misjonäri tähelepänu sai juhitud kaugeimate tööpõldude peale nägemise läbi. Ta nägi õõjel nägemises üht Mafedoonia maa meest seiswat, kes ta vastu paludes ütles: „Tule alla Mafedoonia maale ja aita meid.“ Apostlid olid findlad jee peale, et jee nägemine Issandalt oli ja püüdsid sedamaid tööliji Aasiast Euroopa pinnale jaata, et wastata kutsele. Sellest ajast peale on jarnased abipalumisjed ja hiiüded, mis awalduwad mitmel kujul, ifka waljemaks muutunud. Nad kostawad nüüd mitte ainult ühest linnast, ühest maalt wõi ühest maailma jaoist, waid terwest laiaist maailmast, — kõigilt keeltelt, rahwastelt ja juguharudelt. Paluwad abi walged, mustad, punanahkjed, wajakarwalised, tõmmud ja segawärmilised. Süüid kostab külmaist põhjast, parajawöö maadest ja kumma troopika piirkonnast. Nad kõik ootawad jõnunit ärapeastwast armust. Kui Paulus tema kätte kojawa ühe hiiüde peale koge wastata püüdis, kui palju enam peaks meie kõrwu kostwad tuhanded abipalumisjed meie südameid liigutama ja jundima teid awitamiseks otjima? Pealegi teame, et igaiiks, kes otjib õnnistust, peab jeda ka leidma wiimases kuulutuses, jest jelleks on Sumal kolmeingli kuulutuse laiskanud tulla.

S ü ü d e d j a w õ i m a l u s e d .

Meie misjonäride südamed põlewad, nähes paganate häda ja nende igatjust jellest peaseda. Üks neist kirjutab Lõuna-Ameerikast: „Kui te, kes te kodumaal ajute, oleksite näinud neid paluwaid silme (indiaanlaste jaatkonnast), kuulnud

nende kaebust oma lootujeta seisukorra pärajt ja otjustawal wiisil ettekantud palwet, et neile õpetaja saadetakse, ja kui te siis edasi oleksite tähele pannud kurba ilmet ja lootujetuse warju, mis nende nägudele ajus, kui olime junnitud tagasi liikama nende palwe, siis ei võiks te enam kuiwa jilmaga ja ükskõikse südamega jarnaje draama pealtwaatajaks jääda, waid te teeksite palju juuremaid jõupingutusi ja toõksite ennast-ärakalgawat õhwert, et meile võimaldada tööliji wälja jaata walminud põldudele.“

J n d u d p a l u w a d a b i .

Kui misjonär Christensen pidas ettekannet Lõuna-Indias, Ceiloni wete lähedal, tuli peale üht koossolekut keegi noor indu ta juure ja palus, et ta järgmisel õhtul kõneleks Kristuse teije tuleku üle. Ta ütles edasi: „Mõni aeg tagasi wõtsin ma vastu ristiusu, ja nüüd uurin teie koguduse õpetusi ja usun neid. Tahaksin kuulda jutlust Kristuse teije tuleku üle, jest armastan jeda teemi nii wäga.“ „See noormees,“ kirjutab misjonär, oli käinud 16 km., et ojamõtta meie koosolekust, ja pööras jelt õhtul peale kõnet jala koju tagasi. Meie jutuajamises jain teada, et tal oli 25 kuni 30 perekonda, kelles ta oli huwi äratanud ristiusu vastu. Kui ta kuulis, et me järgmisel päewal tema piirkonnast läbi läheme, siis kandis ta uudised indu perekondese, et Ameerika „juur Sahib“ lähed nende teed mööda. See teade junnitas liikumist. Nad tulid kofku ja need perekonnad jaatsid jaatkonna meile vastu, kes pidi tee ääres ootama ja esitama palwe õpetaja jaamiseks. Palwe luges

ette indu doktor. Paluti töölist, kes õpetaks neile piibelt ja Kristusest, sest nad olla indud ja tahta õppida tundma paremat teed.

Kui ma kuulsin nende lugu, ja nägin nende nägude tõsidust ja kuulsin nende palwet, siis tungis minu hingeist läbi peaaegu ärawõitmata soov ise nende juure jääda ja neile eluteed õpetada. Siin oli imelik võimalus. Kuidas pidin sellest mööda minema? Ma soovin, et te oleksite näinud jeda sügawat kummardust, mis nad tegid, ja walguist, mis hiilis nende tumedatesie, paluwatesse silmadesse, kui teatasime, et loodame neile õpetaja jaata. See pilt jäi nagu wajutatuna minu hinge, kui nad meie lahkumisel seal seisis, kiindunud pilkudega meie poole pöördud ja wälja sirutatud kätega, otsekui jeda jagedasti kujukutawad kunstnikud piltidel, kui neid maalitakse abipaluwatena töö walguise pärast, mida Jumal meie kätte waldanud."

Tehuantepeki misjoni põllult kuuleme järgmist ootawate indiaanlaste kohta: „Üle tuhande indiaanlase paluwad igapäew Tehuantepeki misjoni piirkonnas, et kolme ingli kuulutuse walguis wõiks tungida nende rahwa pimeduses ja surma warju orus elawatele hulladele, kes elawad aastajadade jookkul tekkunud mustas kekkonnas, alandawas teadmatuses, ebausjus, kuritegemuses, kõlblusewastases elus ja on peaaegu wõimetud wastu panema troopika haiguste nuhtlustele. Need palujad indiaanlased on ise hiljuti wabane nud lootusetuse kuristikust ja kujukwad puhta kristliku elu magusas wabaduses. Nad on kogenud ijjlikult hinge ärapeasemist. Önnistegija läbi, kes nende jüdames elab. Ühetajakimmend protsjenti õpiwad Jumala pühajõna lugema. Kui te, kes te olete annud oma raha nende indiaanlaste walgustamiseks, wõiksite ainult näha jeda juurt muudatust hea poole ja tähelepanna nende rõõmu ja tänu patuorjusest peasemise eest, siis ei jätaks te järele annetamist kuni iga indiaanlane Meesskos on kuulnud önnistuse häid jõnuneid. Wiimase kuue kuu jookkul on üle neljajaja indiaanlase tõelisejt ümberpöörnud. Need uued ümberpöörnud on pidanud mitmel puhul kannatama libedaid tagakuujamisi."

Walfkirjeldud juhused on ainult ijjikud näited jadade seast, mis meie töölistele üle kõige maailma jagude teatawaks jaawad. Ösjand awab ukied ja töötab oma Waimuga wägewasti. Ta ootab, et ta rahwas jeda kõik näeks ja oma kõrwad awaks kutsetele, mis nende kätte kostatwad. Neg, millises elame, on wäga tõjine ja piihalik; igalpool meie jilmade eest tõdenewad aja märgid; wiimased prohwetikuulutused on täideminemas; jündmuste käigu ratas tiirleb ifka kiiremalt, kuni ta kõigeförgema käe läbi äkitsejt peatataie. See peatus toob raputuse

terwe maailmale ta lõpetab inimjoo ajaloo-raamatu. Kõige juurem töö on praegu käimas maailmas elanikkude heaks — igawese armastuse lõpukutse patustele. Selle kutsega teostatasse jumalik plaan maa peal. Ösjand on pannud armukuulutuse lewitamise wastutuse iga oma poja ja tütre peale. Sinu ja minu peale, armas lunastatud hing, ootawad need hulgad paganad. Meie kõikide jüdameid peawad nende palwed liigutama ja meid tegutsemisele wirgutama, et leida abinõusi hukkuwate peastmijeks. Kas oleme walnis jeda tegema?

W a s t u s h ü ü e t e l e.

Kui taewane Jja oma lastelt ülesande täidewimist ootab, siis ei nõua ta neilt midagi wõmatut. Ömas juures armastuses ja eelhoollitjuses awab ta neile wõimalused ja annab kätte abinõud, millede läbi nad wõiwad teostada tema tahtmist. Meie poolt on ainult tahtlikkust tarwis; ülejäänud oja eest kannab taewas hooft.

Wiimase aastate töö nõuetele poleks me wõinud enam wastu tulla, kui poleks olnud lõikuse tänu tööd, mis peaaegu ühe kolmandiku wälistoetusejt wälja teeb. Käesolewa aasta tarwidused on juuresti kaswanud ja jellele wastawalt on ka eesmärk kõrgem jeatud, jealjuures arwestades, et uusi liikmeid on juure tulnud, et tänewul aastal juurem protsjent tööjt oja wõtatab ja et me kõik truuwimast ja juurema hooliga töötame, kui eelmistel aastatel. Öseenejst ei ole see töö kerge, aga ta muutub kergeks, kui jeda Kristuse ifkena wõtame. Wjad wõiwad rasfemats minna, takistused tööks rohkeneda, aga kas on midagi nii imelikku, mida Jehoowa ei jaksaks teha? Kas on taewa wäe awaldumine lõppenud? Ei, meil on töötused antud, mis iga ujjlikku jüdant julgusega ja rõõmuga täidawad. Ösjand teeb weel tänapäew imet igal pool meie jilmade ees.

Kui töö raskena tundub, mõtleme siis Jeesuse ohwri peale, mis ta meie eest tõi; waatleme taewalikku armastust, mis Kolgata ristist wälja kiirgab ja ka meie jüdameid soojendab. Kui meil on raske mõni tund töötada Peastja jaoks, kuidas julgeme siis loota oja jaada jelle armu önnistustest, kes meie pärast oma wõrdlemata ilusa kodu maha jättis ja jeda pimeduse ja wihkamise maailmaga wabetas, kus talle ojaiks jaid äraarwamata kannatusjed! Wõi ei leidu meil aega? Kes on meile aja annud? Kas mitte Jumal? Tema on see, kes meid wõib juhutada, et aega õieti kasutada oskame. Surm wõib tõmmata kriipsu läbi kõige meie aja kasutamise wõimalustele ja me peame astuma igawikku, kus on kadunud aja mõiste, kus pole ka enam iijtegi wõimalust midagi teiste heaks teha. Kas

ei ole meil jagedasti filmapilke, mida kasutada laiemale mõõda minna, millede eest meid Issand siiski vastutawaks peab. Kui meie teiste asjade jaoks aega võtame, palju enam peaks me tööd tegema, mis igawesti jääb.

Kui oleme argdusega täidetud, siis peame meeles, et „täis armastus ajab kartuse välja.“ Töötamise läbi tuleb ka julgus. Arusaamine töö tähtsusest ja üf kõigewägewama kaastöötajate abist aitawad häwitada kartuse umbrohtu. Wäerinnal olewad sõdurid muutuwad aja jooksi julgeks ja rahulikuks: nad harjuwad ära sõjamüürinaga, sest mõtlus on, mis rahwaks ja kangelajeks teeb.

Mõni kurdab, mul pole tahtet töötamiseks. Kui lugu nii on, kas ei peaks sellepärast tõsiselt Issandat paluma, et ta oma armuawega meie südant muudaks? „Sumal teeb, et tahame ja võime teha tema hea meele järele,“ kõlab Pauluse julgustus. Tahe tõuseb ka tööd tehes. Mäletan kooliajast, et nii mõnigi aine alul suurt hirmu ei pakkunud, aga asjasse süwenemiseega, kaswas tahe selle uurimiseks. Nii on iga tööga. Kui kõneleme tahte puudusest, siis peaksite mõtlema ka selle peale, kuidas me harilikult tööd teeme. Kas on meil igaal hommikul nii suur tahe ja tung, et enam kauem ei wõi woodis lamada, waid sijemisest tõukejõust actuna peame tööle ruttama? Eks ei tundu paljudel kordadel töö raskena ja vastu tahtmist? Miks teeme jeda siiski? Me näeme töö waja dujt ja sunnime endid selleks. Sja poolt antud karikas märises ka Jeesuse käes, kui ta jeda jooma pidi, aga ta filmade ette tõusis ta töö otstarwe ja tulemus, see wiis ta uskustamisele: „Sja, Sinu tahtmine sündigu!“ Kes wägijä käwad, tõmmawad taewariigi eneste poole. Meie teenime Sumalat põhimõtte ja mitte tunde wõi tahte pärast. Meie lihhas pole head, ja see piüiab vastu panna õiguse wiisidele, ent Kristuse läbi jõuame teda taljutada ja sundida, nii et Sja tahe meie sees ja meie läbi teostatakse. Waatleme ka tahtistuste peale sellest küljest, eelolewal I. tänu töö ajal.

Õõikuse tänu sõjakäigu õnnistustest ei ole enam waja palju kirjutada; igaihele on arusaadaw, et need on mitmekülgselt suured. Esiteks, kogutakse selle läbi summad, mis oleks toeks wälispõldudele ja milleteta misjoni töö edu kaugeltki nii suur ei saaks olla. Teaseks, on lewitatud lehed abinõuks Issanda käes tõe selgitamiseks inimestele, kes neid loewad. Paljudel juhustel oleme näinud, kuidas hinged wiimasteist kuulutusest on mõjutatud jaanud I. tänu lehe läbi. Siljuti näitas meid külastaw wäliswend üleswõtet üheksajst ijkust, kellede tõe juure tulemist üks lõik. tänu leht põhjustas. Kolman-

daks, saawad uut elustust, wärsket mõtlusjõudu ja usukogemusi igaiüks ijklikult, kes on tööst oja wõtnud. See on juurematest õnnistustest usklikkudele, et nad tohivad Kristuse waimus ja wäes ta kaastöölised olla. Meljandaks, ei tahaks mainimata jätta jeda juurt igawiku kasu, mis meid ootab, kui oleme ustawad olnud ja meie kätte usaldatud talentidega kaubelnud. Araarwamata rööm saab osaks igale truuwile julajele ja nad tohivad näha oma tööwilja — päästetud hingesi — läbi igawiku aja-järkude.

Mõned tingimused töö eduks.

1. Kõik liikmed ajugu tööle. Ühijel tegeuwusel on imelik jõud. Dokean koosneb tilkadeist, Sumala töö iga ijkiku liikme osawõtust. Ara mõtle, et sinu töö palju ei tähenda. Mis oleks selle tagajärg, kui igaiüks jarnaselt mõtleks? Tahame ju igaiüks ijklikult õndjaks laada, siis peame ka igaiüks oma oja Issandale tegema. Meie piüid olgu, et igas koguduses wähemalt 90% liikmetest tööst oja wõtaksid. Selmisel aastal oli osawõtt 50—60%. Kui kõik kuulutajad, kellede eesmärk wähemalt kümnefordne, koguduse ametnikud, noored, lapsed ja wanad ühijelt lahingusse lähewad, siis tuleb wõit kindlasti. Terwe taewas on meile abiks. Aramad ja kogenematud mingi kellegi teijega jeltjis, kes on enam wilunud ja julgem. Keda waenlane piüiab eemale jätta, neid külastagu diakonii ja grupede juhid. Palwe ning julgustawate sõnade läbi wõib neidki kaasa tõmmata.

2. Töö korraldusest oleneb ka edu; ilma korrata ei ole ükski sõjawägi wõidukas. Sja aegjasti tuleb misjoni nõukogul plaanitseda, kuidas tööd õieti alustada, juhutada ja läbi wiia. Kus puudub misjoni nõukogu, seal teeb jeda koguduse nõukogu. Terwe kogudus jagatagu grupedesse, kellede juurus 10—15 liiget. Sgal grupel on oma juht, kelle juhutuse all kokku tullaakse, plaanitsetakse ja palwetatakse, ning siis ka wastawalt töötatakse. Sga liikmele olgu ära tähendatud ta tööpiirkond, mille läbi ära hoitakse ijksteise jegamine (eriti linnades). Ka töö ajal ei tohi misjoniühingu ametnikud ja nõukogu juhtiwal kohal hooletuks jääda. S. tänu sõjakäigu ajal on hingepäewa koosolekud määratud esimeses järjekorras selle tähtsa tööle. Ka nädala keskel wõiwad gruped kokku tulla.

3. Ilma eesmärgita töö on pooltööd. Piühas kirjas leiame jeda põhimõtet selgelt toonitud olewat. Meie üldine eesmärk on iga liikmele selle poolteistkuse sõjakäigu jooksi: 9 krooni annetust, 12 tundi tööd, 12 lehte lewitatud. Kes kõik need kolm eesmärki saawutab, on hästi teinud. Kui ta ihe neist saawu-

tab, on ka hea. Mõned kaebavad selle üle, et on raske edu saada. Tee oma 12 tundi Issjandale tööd ja ja näed kas ta sind õnnistab. Noorte rahaline eesmärk on liikmele 12 krooni, mis ka õige, sest nende jõud on tugevam. Andke ka lastele nende eesmärk kätte ja juhtige neid tööle; Issjand tahab nende väikeste läbi omale kiitust valmistada.

4. Dieeti a ja tarvitamine tähendab palju tööd eduks. Alustada tuleb õigel ajal, s. o. 7. septembril, et võiks siis ka õige ajaks lõpetatud saada. Esimeste nädalate töö on kõige edukam ja õnnistusrikkam. Waenlane käjib ikka edasi liikata, sealjuures muutub aga tööleminef raskemaks ja rõhuv tunne, lasub südamel. Sulgelt peale hakata ja kiirelt töö ära teha on juureks õnnistuseks iga ühikule ojavõtjale ja kogu tööle. Esimesed paar nädalat on ojutunud kõige wiljakamaks töö ajaks. Kasutame neid nädalaid õieti.

5. Aruandmine igal nädalal annab ülevaate töö käigust ja on heaks ülesõhutusüks edaspidisele tegemisele. Iga liige annab nädala lõpul aruandelehel teada, mida ta võinud korda saata. Tutustage oma läbielamisi üheteisele, see on ülesõhutusüks kuulajatele. Kui mingisugust tähtsamat läbielu või juhtumist on, siis teatage sellest ka mulle, et võiksin jeda teistele edasi anda.

Töötamise wiise ja võimalusi tähele pannes ja otjides võime neid ka leida. Sel-tööd peame juba warem tegema. Kirjastame oma sõpru ja sugulasi, anname neile töö tutvunemiseks lugeda meie kirjandust, seletame neile meie suurt plaani ja selle tulemusi. Kui meil on mingisugused äriõidemed ehk suhted igapäewasest läbi inimestega, siis on siin hea juhus nende kasutamiseks, et saada annetust. Kuigi on lehel kindel alamäär hinnaks, siis tahame ometi juuremaid summaji saada, mis kõige paremini teostub tuttawate, äriõprade jne. juures, kelledele südamate peale võime soojemalt koputada, kui jeda wahel wõõrastele teha suudame.

Maal töötajatele pakutakse wahel raha asemel produkte (näit. mune), mida on hõlbus wastu wõtta ja rahaks ümber wahetada. Tehke ka jeda.

Kaugemal elawatele isikutele võib jaata pos-

ti teel leht kätte ja ishtlasi selgitada firja läbi lehe otstarbet ning paluda temalt annetust. See wiis on toonud tagajärgi ka paljude ärimeeste ja rikkamate isikute juures.

7. Esimeseks ja wiimaseks edu tingimiseks jääb *palwe, usk ja tööle andumus*. Kus on tahe ja usk, seal saadetakse pisiku läbi juurt korda. Sellel pole midagi wõimatut, kes lapsetlikul wiisil haarab uju käega kinni Isawese käewarrest. Usufangelased, kelledest loeme ja nende tegusid imetleme, olid kõik nõrgad inimesed, nagu meiegi. Nad olid aga õppinud tundma teda, kes nende tugevus; nende südames oli üks kirg ja igatsus — Issjandale kuuluda ja teda teenida. Armastuse tuluke puhastas neid kõigist enesekasupüüdmast ja takistawast ollusest, nii et Sumal oma wäge nende läbi ilmutada wõis.

Mitmed tuhanded paganad ootawad meie töö peale, et neile selle läbi oma awitawad käed wastu sirutaksime ja neid Seesuse juure talutaksime. Misjonärid, kes töötawad kaugel, jasad kilomeetrid eemal haritud maailmast, wõideldes haigustega, kuumusega, wastupanuga ja paljude hädaohutudega, pööravad omad silmad meie poole, kes me kodumaal ajame ja käijawad igalt-ühelt: „Mis teed sa, et meie käja töös kinnitada?“ Terwe taewas pöörab oma tähelepanu väikese hulga peale, kes kannawad Isa nime. Kõik nad tahaksid, et me tunnekime hingede wäärtust ja teekime oma kõigeparemat nende peastmiseks. Kui näeme oma waimusilmade ees paganate häda, kuuleme nende abipaluwaid Makedoonia hüüdeid, mõistame kuidas Ennistegeija neid aidata igatses meie läbi, kas võime siis weel ükskõikjelt ja loiuft eemale jääda lõikuse tänu tööst?! Kas on see liig suur ohwer meie poolt, kui me mõned tunnid pühendame selle töö kasuks? Kas on see waew liig raske, kui mõned jõupingutusjed teeme, et aidata kogu guda wilja taewase aita? Armupäike wajub pea looja; tuleb pime öö, millel pole enam ühtegi võimalust töötamiseks. Seesus aga seisab sel wiimajel pähal silmapilgul iga uskliku kormal ja ittleb armastusrikkal häälel: „Tule minuga tööle ja wasta Makedoonia hüüetele lõikuse tänu tööst ojavõtu läbi!“

G. Men,

ijemisejoni-osakond.

Illustratsioonide tähtsus hingamisepäewa foolis.

Hingamisepäewa fool etendab wäga tähtsat oja meie rahwa ajaloo. Sajad tuhanded kõigis maailma jagudes leiawad selle asutuse läbi ügawamat Sumala tundmist ja kaswawad ikka enam ja enam Kristusesse, kui peasse. Ta on ka juureks hingede wõitmise teguriks meie sõpradele

ja lastele. Üldse ei ole me weel täiel määral ära tunnud hingamisepäewa fooli wäärtust ega jõudnud teda nii kõrgele astmele wiia, kui Sumal jeda soowib. Fooli eesmärk on tõmmata kõiki koguduse liikmeid hingamisepäewa fooli liikmete nimestikku; lijaks tulewad jia juure

meel humitatud sõbrad ja lapsed, mille tõttu fooli liikmete arv peab suuresti ületama foguduse liikmete arvu. Koguduse juhtidele ja h.-p. fooli tegelastele on jee juureks ülesandeks jeda huvitawaks ja mõjurikkaks teha, nii et ta oja-wõtjatele rõõmuks ja õnnistuseks oleks. Tihti on kuulda kaebust mõnegi juust, et teda ei huwit fool; ta olla liiga igam ja ühekiilgne; terve tegevus käia masinlikult, pealiskaudjelt ja ühe-tooniliselt. Kuigi me ei taha waielda jelle wastu, et wiga sagedasti mittehuwitatud inimestes enestes peitub, siiski ei pea me ka salgama, et nende ütelistes tött peitub. Suwi tõstmijeks fooli wastu peakime kõit tegema, mis meie wõimuses seisab.

Kaks kõige tähtsamat wärawat hingetempeli jisepääsuks on kõrwad ja silmad, eriti aga wiimane, mille peale me küllaldajelt rõhku pole oskamaud panna. Õpetajad peawad oskama õpetiikki oma õpilastele pilklikult ja arusaadawalt seletada, mida saawutatakse juurelt osalt jelle läbi, et mitte ainult kinni ei peeta kuwadest õpetiikki wihu küsimustest, waid õpetiikki mõtte juures peatatakse, jeda pilklikult ja näilikutel jalgitades.

Meie suur õpetaja, Issand Jeesus, tarwitas wäga palju sõrdlusi ja pilte, et oma õpetusi huwitawaks ja selgeteks teha; nad pidid abiks olema, et paremini igawesi tõdesi jäädmustada kuulajate hinges. Lilledesed, linnud, jeeune-üwa, lammas, wiigipuu, walgus, ärakadunud poeg ja palju teisa inimestele tuntud sõrdlus-kujusid kasutas ta taewalikude asjade jalgitamiseks. Tema omapärase ettekande wiisist ja tõe jalgitamise pärast wõisid inimesed teda päewade kaupa huljana kuulata.

Miks ei peaks ka jama meetodi hing.-päewa koolis laialdajemas ulatawuses praktiseeritama? Kuulus jutlustaja Spurgeon sõrdleb pilkliffe näitusi ja sõrdlusi kõnes aknate ja ustega, mil-jede läbi puhub jisse õhk kuuljate peale. Teiste õpetaja ja kõneleja wõib wõta wäga mitmesesi-jeid, näitusi ja sõrdlusi, nagu loodusest, looma-riigist, armuteadusest, taewakehadest, igapäewa-jeft elust meie ümbruskonnas, päewajündmusest, ajalooft, teiste ja enese läbielust ja palju muud. Selleks peab muidugi natuke tähelepanu pingutama ja järelmõtlemata. Kui juba nädala alul hakatakse õpetiikki õppima, siis on nädala kestmisel aega ainesse jüweneda ja jalgitamise mõttes kaasa aidata.

Kõrdamise õpetiikki ühetaolisust wõib wäga hästi mõniford kaotata jelle tõttu, et tarwita-atakse mõnda pilklifu näidet wõi jalgitust (ilust-

ratjiooni), musta tahwelt, kaarti, joonestusi jne. Meed on asjad, mis kiil näiwad lihtsad olema, aga neis peitub wärskendaw ja õpetlik mõju.

Eriti raske on laste õpetajatel nende huwi kõita ja tabada õiget tooni, mis nende hinged wastu helisema paneb. Nende juures jäetakse hooletusse „filma wäraw“, mida aga kunagi hingedel ei peaks roostetada lastama. Lapsed panewad tähele ja õpimad esimeses järjekorras filmadega. Wiimajel ajal on jeda kiilge hakatud mõistma rahwakoolides: tarwitatakse mõistukõneji, pilta, joonestusi ja musta tahwelt, et teha raskeid õpetiikka selgeteks noorjoolle. Me loeme raamatust „Nõuanded õpetajatele“ õ. White poolt jelle kohta: „Sõrdlus-kõned, muust tahwel ja kaardid on abiks nende õpetiikkide jelletamises ja mälestusse istutamises. Wanemad ja õpetajad peaksid alataja õstima paremaid meetode (wiisiji). Piibli õpetamine nõuab meie kõige wärskemat mõtet, meie kõige paremat meetodi ja meie kõige kõijemat jõupingutust.“ Sel-lest põhimõtteft loeme ka 5. Moos. 6, 6—9.

Raste tähelepanu wõib kõita piltide läbi, nagu mõnes koguduses jeda pildirullide abil te- hakse. Tulewikkus tahame ka tellida wäikeji pilte, mis wõiwad kaasa aidata õpetamisel. Muust tahwel peaks alati kohal olema, millele wõime ka kõige lihtsama joonestuse oskufe juures mõne joonega kiiki jiju pilklikumaks teha. Kui wäikestel on midagi waadelda filmade ees, siis unustawad nad ringiwahetamise ja oma- wahelise „jagamise“.

Wäiksema lastele pakub huwi töötada ja waadata liiwakastis. Kõpikeste abil, mis tor- gatud liiwasse, wõime inimese ja teiste puu- tüükikeste abil Jeeeriku müüre kujundada ja jündmuse käigu näilikuks ja küllkestawamaks teha. Kewadel ja juwel pakub loodus lastele huwi ja on juureks õpperaamatuks õpetaja käes: jelle tõttu ei pea ka unustatama, kus wõimalik, neid wälja loodusse wiimast. Slegi wäike paberileheke, kuhu seletuseks mõned joo- ned tõmmatud, on tõmbenumbriks wäikestele.

Kuna meie ei taha kaotada ühtki kiiget hingamispäewa koolist, waid loodame jelle aulise asutuse läbi paljuid Kristusele wõita, eriti aga meie lapsi ja noorjugu, siis tuleb meil juuremat rõhku panna hingamispäewa kooli huwi tõst- mise ja tuuma rikastamise peale. Kui uurime uusi meetode, mõtleme ja palwetame nende as- jade pärast, siis wõime oodata, et meie jõupin- gutused eduga kroonitakse.

E. Mey.

G. P. U. Noorfoe ofafondade teise weerandi aruanne 1929.

Ofafonnad	G i f e m i s j o n i t ö ö															
	Siitmete arvo	Keefim. foosol. ofatövjate arvo	Lööbit aruandjad	Hommm. isvaltoe tarvitajad	Riisitiid noorte arvo	Misjoniisigüüd	Piiblitugemifed	Roosoleutele too- dud iiftiud	Keifil. abiandmife töö tumnid	Haigeratöivijufed	Lehti leivitatud	Eraktaate leivitatud	Leffijaid fogutud	Raamatuid leivitatud	Kirije kirjutatud	Wastufeid faadud
Tallinna . .	42	39	40	26	4	140	172	82	346	26	367	35	20	22	40	26
Tartu	50	29	37	—	—	190	102	98	321	65	149	43	4	31	15	9
Pärnu	20	20	19	—	5	79	108	43	271	3	297	12	6	4	31	34
Gusfchenhofi .	13	—	25	—	—	16	31	7	75	20	188	26	—	52	38	18
Narwa	15	—	15	10	3	151	210	26	153	12	222	8	26	—	41	31
Rakvere	12	—	10	4	1	2	28	13	15	10	130	12	—	6	12	8
Wõru	11	11	11	—	3	23	33	25	12	5	158	18	—	8	4	1
Haapsalu . . .	6	5	5	5	—	35	25	7	24	30	30	1	—	6	1	2
Põltsamaa . .	5	5	4	5	—	7	40	2	10	—	41	—	—	2	3	2
	174	109	166	50	16	643	749	303	1337	171	1582	155	56	131	194	131

Tallinn, 11. juuli 1929.

Noorfoe ofafondade fetretär G. Ney.

G. P. U. Roguduste Eesti Liidu teise weerandi aruanne 1929.

Rogudused ja grupid	G i f e m i s j o n i t ö ö												Sing. päewa fool						
	Siitmed	Aruandjad	Kas peetaffe igakuul. misjonitundi?	Misjoniisigüüd	Piiblitugemifed ja wärfid foosoletud	Roosoleutele too- dud	Keifil. atvit. tumnid	Haigeratöivijufed	Lehti leivitatud	Eraktaate leivitatud	Leffijaid fogutud	Raamatuid leivitatud	Kirije kirjutatud	Wastufeid faadud	Siitmed	Keefim. ofatövjaid	Klaasid	Sapjed	
Antsla	13																		
Haapsalu . . .	35	12	—	76	43	13	42	13	75	7	—	14	1	2	16	13	1	3	
Hallitu	12																		
Jõgetwa	27	10	—	—	42	—	45	8	33	—	—	—	—	—	11	11	2	—	
Jõhwi-Walaste	10	2	—	—	—	—	—	—	110	—	—	—	—	—	23	25	3	1	
Katwastu . . .	16	13	ja	437	75	47	10	48	132	3	—	2	—	—	11	10	2	—	
Kullamaa . . .	16	7	ja	20	3	4	—	6	126	—	—	—	—	—	19	11	1	3	
Kurejaare . . .	75														17	12	2	—	
Kärdla	9	4	—	31	25	3	1	2	73	—	—	19	3	2	55	25	7	—	
Käru	16	5	—	—	—	—	—	—	91	50	—	—	—	—	10	14	1	—	
Narwa	89	33	ja	230	314	88	187	35	573	12	28	8	49	34	14	16	3	—	
Otepää	20														14	16	3	—	
Paadremaa . .	8	4	—	9	34	8	—	4	18	3	—	1	2	2	17	12	2	—	
Paide	61														17	12	2	—	
Pärnu	80	29	ja	203	213	184	159	16	389	4	3	24	29	7	55	25	7	—	
Põltsamaa . . .	36	9	—	20	99	20	18	1	102	3	—	8	5	2	55	25	7	—	
Rakvere	89	55	ja	33	106	78	103	70	497	27	—	13	19	9	10	14	1	3	
Gusfchenhof . .	13	25	ja	16	31	7	75	20	188	26	—	52	38	18	41	41	3	5	
Suure-Jaani . .	25	10	ja	43	—	278	25	15	290	100	—	—	—	—	87	54	8	—	
Tallinn	383	136	ja	423	562	435	858	116	1763	161	29	111	110	82	25	25	2	—	
Tapa	19	3	—	73	12	8	—	35	139	8	1	—	—	—	25	25	2	—	
Tartu	179	179	ja	505	703	302	893	259	1060	264	7	130	44	14	360	199	29	29	
Tartwastu . . .	19	—	ja	5	6	7	—	3	5	—	—	—	7	5	18	31	2	—	
Tõriwa	16	4	ja	10	1	1	—	1	150	—	—	3	—	—	19	10	1	6	
Walga	66														18	18	3	2	
Wiljandi	34														19	10	1	6	
Wõru	40	27	ja	32	57	35	15	29	291	23	—	10	7	4	231	146	26	13	
Difu	10	3	ja	15	38	4	113	41	6	5	1	1	—	—	18	18	3	2	
	1416	626		2181	2364	1522	2544	722	6111	696	69	396	318	187	1397	962	134	128	

Tallinn, 11. juuli 1929.

Liidu ofafondade fetretär G. Ney.

Muljed Soomest.

Reede hommikul, 28. juunil, seisisme Tallinna sadama sillal ja vaatamine igatsewa pilguga Soome poole. Laewa väljasõiduks oli veel ainult 10 minutit aega, aga meid ei lastud veel laewale, sest meil puudus grupi pass 14 iisiku jaoks. Põnewusega küsib igaüks endamisi: „Kas saame täna Soome sõita?“ Veel paar minutit ja kõigi illatuseks ilmub wend Mey sõidu- loaga. Meeleolu muutub ja kiires korras on kõik laewa lael ning ootawad kapteni käsku väljasõiduks, et enam mingi juhust tahtust ei teeks meie sõidule.

Laewa Nja kinkis ka ilusa ilma ja rõõmjas tujus mõnda laulu Soome jaoks ettevalmistades, jõudjime juba lõuna kell 2 kaljuranda — Helsingi. Enamus astus küll esimest korda elus jelle „tuhande järwe maa“ pinnale.

See kaunis maa oma kuulsusega ei olnud aga mitte meie reisu pea tõmbejõuks, waid üks rahwas, keda me ei olnud näinud, aga siiski armastamine ja iga wastutulija wälimusest Adwent-rahwa tunnismärke otijime. Pea koh- tasimegi wenda B., kes meid koosoleku majja juhtis, kus parajasti ära peeti konwerentzi istangud. Maja hoowile jõudes tulid kõik õed- wennad meid lahkelt teretama. Ehkki keel nii niiri wõi kange tundus olema, oli siiski juttu sama laialt, kui wäikestel lastel, kes weel rää- kida ei oska, aga siiski hea meelega midagi kõnelewad.

Lühikeste nõupidamise järele juhutati meid kohaliku Metodisti kirikumajas asuwasse kooli- ruumi korterisse, kus meil jelleks tuba oli mu- retsetud. Endi pakid maha pannes, palus meid meie juht tagasi pöörduda koosolekule, kus neil olla „kastmine“, i. o. Eesti keeles „ristimine“. Nõõmuga läkijime vaatama jeda püha toimin- gut, kus 30 õde-wenda Issandaga seadust tegid.

Teel kohitamine aga enne weel üht imelikku kotikoormat. Kahe rattasel kaarikul wõi kärul olid põhukotid, mille ette olid hobuse wõi eesli asemel rakendud kaks noormeeit. Üks neist oli meie Soome misjoni-kooli õpetaja, kel iisikooli- haridus ja teine oli liidusekretär. Need tõi- wad meile magadiskotte. Seda nähes, kuidas

haritud inimesed ei häbene jarnases juurlinnas niijugust kotikoormat wedada, käis meist läbi imelik tunne. Meie noortele oli see aga heaks eeskujuks, kes wõib-olla mõnikordgi ei julge mõnda pakki kanda linna tänawal. Kaks meie noortest wendadest wõtjid ka asja tõsijelt ja aitajid kotikoorma kohale wiia.

Konwerentzist osawõtaks jäi meil weel aega kaks päewa. Seda aega piirdsjime häste ära ka- jutada, et tundma õppida ka Soome õde-wendi seesmielt. Nende ulesastumine laulus, pal- wes ja kõnes ilmutas tõsijst alg Adwent-rahwa lapjelikku usku ja alandlikku ning jumalikku waimu. Ka riidetuses ei jäänud midagi joomida. Täiesti puudusid poisipead, lühikejed fleidid ja lühikejed warukad. Njegi jalanõud olid lihtjad ja madalad. Njawõtt koosolekuteist oli jüdam- lik. Konwerentzi lõpu koosolek oli korraldud Metodisti kirikus, kus mitmed kuulutajad lühi- dalt mõned troosti- ja julgustusjõnad lahkumi- jets kaasa andjid.

Arufordjelt waimustaw oli aga meie Eesti õde-wendade lahkumise koosolek, kus mitmele meie wennale sõna anti ja Saksa, Eesti ja Soome keeles endi joemat tänu wäljendajid ja Soome õde-wendi endale külla palusid. Siis kogusime kõik Eesti õed-wennad end kokku ja laulsime jumalagajätuks: „Saame weel kord üksteist näha Njawejes walguses?“ Kui me paar salmi olime laulnud, tõusjwad Soome õed- wennad ules ja laulsid meiega kaasa: „Näeme tõest, näeme tõest“. Sel filmapilgul ei jää- nud enam üksti film kuitmaks. Imeline armas- tustunne täitis kõigil jüdant. Weel mõni käe- pigistus ja me lahkujime.

Suur hulk õde-wendi olid sadamajillale meid jaatma tulnud. Armastuse wäljendujeks oli üks õde palju lilli kaasa toonud ja andis meile kõigile mõned mälestujeks kaasa. Pea au- dis kapten laewa lahkumiseks märku. Soome õde-wendade laulu jaatel lahkus laew jillalt. Mõne jilla kaugusel wastasjime joomlastele lauluga: „Waata, kuidas wõt'wad ühte hēita“, ja kadusime warsti ka filmapiirilt. Särele jäi aga hea mälestus ja mulje Soomeist.

L. N.

Bilt teinepoole lahte.

G. Ney.

Wiimase aja tehniliste edufammude tõttu liikumise ajal muutub reisismine ja rahwaste- waheline läbikäimine fergemaks. Üksikult ja eeskursjõonidena külastataffe üksteist. Külas- täikudel on oma hea wäärtus ja kaswatato

mõju: ta lähendab rahwaid üksteisele, õpetab nende wiise ja tõmbeid tundma, rikastab mit- mekülgselt inimeste teadmisi, annab tuttune- misel wõimalusi kasulikkude asjade näpunäidete omandamiseks, mille poolest teised kaugemale

on jõudnud ja arendab üldse mõistust ning laiendab filmaringi. Sumala rahval on veel eriline tähtsus mitte üksi rahvustvahelises vaid ülemaailmlises kokkupuutumises; nad kuuluvad igalpool ühte perekonda, taotlevad ühiseid sihte ja kannavad ühist kuulutust. Meile on see palju suurema tähendusega kui nad võivad kogu puutuda teiste maade kaastöötajatega, et osa saada nende usust, kuulda nende tööst ja õppida nende kogemust. Meie lõuna naabri Lätiga oleme tihedamas läbikäimises olnud, kui soomlastega, kes asuvad teinepool lahte. Maa, mis meid lahutab, ei ole pikk: keskel merd viibides võib selge ilmaga peaaegu fil-

piletid ja sõit võis algada reede hommikul, 28. juunil. Meresõit oli kõigiti meeldiv, sest ilm oli niihästi sinna kui ka tagasiõidul ilus.

Kohale jõudsiime kontverentsi viimasteks päevadeks, mida harilikult kõigeparemaks ajaks loetakse. Olen võinud varem paaril korral meie advent pere hulgas Soomes viibida ja olin juba osalt selle tõttu tuttav sealsete oludega ja meeleoluga, siiski oli see sõit mulle suureks õnnistuseks. Sedasama kuulsin ka oma kaastreisijatelt. Võisime tutvuneda Soome tööga ja selle eduga, näha kaastöötajate usukindlust ja Sumala tööle anduvust, mis meile mitmeti eeskujuks on, maitfeda nende südam-

Soome „sijarad ja tweljed“ Helsingi sadamas, Eesti külalisi saatmas.

mata mõlemi maa ranna ja pealinna piirjooni. Mereteed teeb siiski ühenduse kallimaks ja raskemaks.

Käesoleval suvel tõusis üles mõte korraldada noortega ühist külaskäiku Helsingisse. Soodus aeg selleks oleks olnud kohe peale meie aastakoosolekut, millal nende kontverents pidi ära peetama. Teatafin sellest katvatsusest meie suurematele noorsoo osakondadele ja sootvisin teada, mida nad arvatavad sellest plaanist. Suuremas koosseisus jäi aga sinnaõit teostamata, eriti ainelistel põhjustel. Väikemas ringis, meie tööliste ja noorte seas, tõusis see mõte peale meie kontverentsi lõppu uuesti üles. Lühikese aja ja Rootsi kuningliffude külaliste siiaõidu läbi tekkinud takistuste peale waatamata, läks meil korda hankida väikese, 14 pealise hulgaie sõiduluba ja alandatud hinnaga

liffu külalisõbralikkust ja saada uut tõukejõude töötlemiseks ja töötamiseks nende lihtsa jumalafartuse ja waimustuse läbi. Rõõmustawana võib ära märkida, et wana hea advent waim oma lihtsuses ja jõurikkuses soome usklikkude südames peitseb. Eriti tundsin head meelt, kui seda nägin noorte seas. Nende riietus, kõne, laul, palwe, ettekanded ja terve ülalpidamine jättis mulje, et Kristus nende südames elab oma võiduanniga. Kuigi me pole läbinägijad, ega või teha lõpuotsust kellegi kohta, siiski võib wilja ka lühikese aja jookkul waadelda ja maitfeda. Nende usk avaldub suuremas südamlikkuses ja lapselikus usulihtsuses, mille ees külm wormiteenistus peab taganema. Pauluse manitus: „kõik, mis te iial wõtate teha, seda tehke südamest, nõnda kui Issandale, ja ei mitte inimestele,“ näis fiin sügawamat

mõistmist leidnud oleivat, kui seda vahel mõnel teiselmaal näha on. Nad tahavad piirjoont enese ja maailma vahel selgena ja kustusamatana alal hoida, et kurjuse, maailmarjuse ja kommete laine ei saaks neid kaasa kiskuda. Kindlasti nõuab see suurt julgust ja enesefalgamist, et praegusel tõdistataval kiufatusajal jääda truutviks piiblikkudele põhimõtetele.

Igal hommikul oli palvetoosolekud, kus efineses järjekorras anti võimalus noortele tunnistuse andmiseks ja palvetamiseks; ja nad kasutasid neid aulisi filmipilte; neil oli midagi jutustada oma läbielamistest Ennistegijaga; nende suu avanes südamlilikult palvets taeva Isa poole, sest lapselik anduvus igatses rahuldavat isalikku vastuvõtet. Mulle sai selgeks sel filmipilgul, et meie viimaste aastate konverentsid on kannatanud selle noortegugu puudutatava osa puudumise all. Üldõpetus ja suun on ühine üle maailma, aga teed ja käsitamisviisid on siiski teatud mõddul erinevad; nad on seotud maa ja rahva omapärasusega, hingeeluga ja muutuvad väliste mõjude all. Soomes on tunda Skandinaavia usulist õhkkonda, mis avaldub suuremas tundelikkuses, mõistuse tahaplaanile nihutamises, lihtsas südamlikkus väljastumises, mis ometi segatud kultiveeritud tahtitundega ja peene maitsega (viimane osa puudub venelastel). Meile lähedal seisavad oma algajalikkuse poolest ameeriklased, kellede väljendusviis siiski näitab suuremat asjalikkust, kuigi mõnikord liig lapsikul viisil. Eesti on olnud mitme maa hingelise mõju all. Mõned aastad tagasi, kui peale sõda ühinesime Skandinaaviaga, saime mõjutatud viimasest, mis isegi teatud aladel usuelu tõusu tähendas. Selle asemel on aga meile viimastel aastatel tunginud üle Läti Saksa mõlemis- ja talitusviis. Ta on natuke erinev Skandinaavia omast. Esiplaanel seisavad siin läbimõeldud õpetus, asja siifuline uurimine ja kui tarvilik, ka arvustamine ja „sorteerimine,“ väiksem vaimustus kuid tark, järjekindel plaanitsemine ja selle läbitõimine asjalikkuse ja mõistuse alusel. Selle tõttu tundub natuke vormilikkuse maitset. Hinnatakse teadust ja suuri mehi, kellede õppelaused peaksid täendama, vähemalt abiks olema, evangeeliumi kuulutuses, mille läbi siiski hädaoht võib tõusta, et vaatlejad pildil mitte ei näe kunstiteost enast, vaid pildi kullatud raami. Väljendatakse sügavaid mõtteid ja pakutakse kunstiliselt ja eetilist silutud palasid, milles siiski ei leidu faasatistuvaid ja eluks ümberlootvat jõudu. Ma isiklikult tahaksin võtta siit küll sügavad, läbikaalutud mõtted ning plaanid, ilusa tuuma ja seda ühendada lapselikult väljendatava usulitundelikkusega, paatusega, südamlikkusega ja vaimustatava soojusega. Arivan, et Eesti

peame enam taganõudma sifemist usuelu, mis väljendub elavas südamlikkuses. Selles suhtes võidime Soomest mõndagi õppida.

Osafondade tööd juhib nüüd Skandinaavia unioonis ivend Bjõones, kes meil ka tuntud Eestiis. Ta on sügavausuline ja võib abi anda noortele. Soomes on ivend Saifalo osafondade töö sekretäriks, kes on juba mõnda aastat töös olnud ja kogunud mees.

Noorfool liikmete arv ei ole väga suur Soomes; see võrdub umbes Eesti omale. Nende seas paistab filma haritud jõude, kes võivad tööle suureks kasuks olla. Suure rõduga võib vaadelda neid noori, kes on püüdlitvad ja koguvad teadmisi siin elus, kuid kõige selle juures jäävad nad uhkujeta lihtsüdamlikteks Kristuse järelkäijateks. Paulus oli suure haridusega, kuid ometi ei teadnud ta midagi omal kallima ja suurema olevat, kui Kristuse ristist, millest ta kiidelda tahtis. Kool, olgu ta ilmalik või meie oma, ei tohi meid kunagi uhkuse ja iseteadvaks teha; sellevastu, ta olgu abinõuks meie enese saamatuse äratundmises ja juhtigu meid selle juure, kes on Israeli lõppemata Jõud. Soome kool on annud neile juba mõne uue tööliste ja rikastanud kogudusi värskete lootustäratavate jõududega. Tuleval aastal sulutakse kool üheks aastaks, sest tahetakse teda üle viia teise kohta, mis võiks olla foodsam ja üldistele nõuetele vastavam.

Noorfool ettekannete toosolekul võidime efineda ka eesti lauluga: „Vaata kuidas võitvad ühte heita“, mis näis soomlastele hästi meeldivat, sest palusid seda laulu veel hiljem forrata ja isegi neile äratõppimiseks saata. Ei tohi öelda, et neil omal ei ole muusikalist oskust; nende laulude ja muusikaliste osade valikus oli näha püüet anda vaimuliku ja südantuuendavat toitu kuuljatele, mis ka üldmulje järel õfustades neil korda läks. Olen kuulnud arivamist Eestiis, et gitarred ja teised sarnased pillid ei kõlba enam ettekannetel, olla juba ajast mahajäänud ja liig lihtne asi. Soomes küll ei näi niifugust arusaamist vailitsevat. Mitmel korral efinesid õed lauluga gitarrede saatel, kus ivennad sooritasid oma osa viiulitel. Ja see sobis väga kenasti ning jättis kuuljatele hea mulje. Usun kindlasti, et peame harjutama tartvitama gitarresi, mandoliinesi, viiulisi, ifireid ja teisa instrumente palju rohkem harmooniliseks mängimiseks evangeeliumi kuulutamisel. Usf on südame asi ja seda võib lihtsalt ning vaimulikul teel edendada. Kindlasti peame oma muusika talente arendama ja väljakoolitama, sealjuures siiski mitte unustama, et me ei jassa võistelda maailma poolt pakutud muusikaga, mis puutub tehnikasse ja kunstinõuetesse. Anname sellepärast kõige paremat, mis meil olemas, aga tõstame esiplaanile vaim-

mulitu tuuma ja südamestulewa ning armastusest hõõguwa väljendusviisi. Wäga palju tähendab hingede wõitmisest muusika siisu ja misjughes waimus seda ette kanname. Kuuljast lauljast-ewangelistist Sankey'ist öeldakse, et ta ei olnud mitte esimese klassi laulja, mis puutub tema häälesse ja tehnikasse, aga siiski wõis ta liigutada tuhandeid oma laulu läbi ja neid wiia õnnistegija jalgele. Tema laulu helid olid tema poolt läbielatud ja allikana väljahoowawo Kristuse armastuse väljendus, mis tuli südamest ja tungis südamesse. Kas ei peaks me kõik, noored ja wanad, enam rõhku panema laulu tuuma peale ja seda kõigest südamest kaasaeldes laulma, sealjuures palvetades, et see wõiks kaasaiknutwat ja soojendada mõju avaldada kaaslauljate ja kuulajate peale?

Kasutajime peale konverentsist osawõttu weel aega Helsingiga ja tema ümbrustonnaga tutvumiseks, nii palju kui seda lubasid möödalendawad päewad. Käisime Kaljosaarel loomaaeda vaatamas, mis küll kuigi täielik pole, ent siiski oma asendi tõttu huti pakub. Seurasaarel, mis üks ilusamaid ja armastatuid paite pealinnalastele, wõisime tutvuneda laplaste elu ja oluga, sest seal asub wabaõhu muuseum. Ka oli huvitaw pilku heita onnikesse, kus sündinud kuulus kirjanik Aleksis Kivi. Suurepäralist waatepilti pakkus üks Helsingi furnuaed, mis seisab oma ilu ja omapärase mõttes põhja Euroopa esimesel kohal.

Keegi väljendas, et soomlased olla teatud mõttes teistest rahwastest maha jäänud. See on ka õige. Nende juures ei näe peaaegu su-

gugi puudri, huultepulga ja teiste farnaste modern iluduswahendite tarvitamist, millede ohtra tarvitamisega Baltimaad näitwad efirinnas sammuwat. Ka tundub, et Soome naisterahwastel rohkem riidet käepärast on, nii et neil ei pruugi oma kleite äärmiselt lühikeseks nävistada. Neid nähtusi ei tule panna soomlaste tagurkuse wõi aeglase ifeloomu arwete, sest seda nad teistes eluawaldustes ei ole sugugi, waid palju enam peab põhjusena mainima nende kaimet eluwaadet, mõistuseliku asjaolude hindamist ja kõrgemat kõlblist tasapinda. Heats näitaks selles mõttes on ka neil maffew alkoholi keeluseadus, mis maale on suureks õnnistuseks olnud.

Lahkumine oli südamlis ja soe. Sulgana tulid noored meid laetwale saatma. Ringiti lilli, päewapildistati ja lauldi wastamisi sadamas. Üldse tundus, et nad oma usu propogandaga nii wäga tagasihoidlikud pole: awalikult lauldi rahwa seas waimulikke laule ja anti mõista julgelt, misjughesest feltfondi kuulutakse. Südamlikud käepigistused, soojad lahkumissõnad, sõbralikust ja armastust väljendawad pilgud ja kawa lahkutwale laetwale järelehiwitatawad taskurätikut kõnelesid selget keelt sellest, et olime üksteist mõistnud ja armastama õppinud. Sga üks tundis kahju, et hea aeg oli lõppenud nii kiirelt. Lootusega ja sootwawaldustega, et järgmisel suwel Soome noored meid konverentsis külastama tulewad, lahkusime teispäetwa hommikul Helsingist. See külastus oli elawaks lõenduseks, et meie advent rahwa jaoks on fild kawe naabrimaa wahel walmis, — ja see on meie südames elawo taewa Isa armastus.

Narwa noored misjonireisul.

Narwa koguduses, kus olemas 15-liikmeline noorsoo-ühing ja umbes sama palju täiealisi lauljaid, on walitsemas hää misjonitöö tahe. Nii on noored töötanud möödmunud talwel päris hoolikalt, pidades koguduse jaalis iegi awalikke koosolekuid.

Kui aga kewadel ilmad wähegi lubasid, püüdisime ka väljaspoole Narwat „külaleiba“ wiia. Esimese jellekohase koosoleku pidajime Meriküla kirikus, Narwast umbes 15 klm. eemal. Ojawõtjaid oli rohkesti ja koosolek õnnestus hästi. Waldati soowi, et me peagi külla tulekime ja kui Sumal lasub jeda korda minna, siis tahame õige pea jeda ette wõtta.

Teise misjonireisu teostajime 7. juulil Toila Pühajõe, Narwast umbes 45 klm. kaugel. Sõidu teostajime autol, millel 27 inimest ajus. Teel möödujime tuntud Waiwara „sinimagedest“, mis hommikuudus jalapärast mõju awalidajid.

Nimetatud reit oli üks ilusamaid Põhja-Geetis, ja jättis unustamata pildi hingesse. Lõpeks jõudime enda sihtkohta — Pühajõe. Laulu: „Waata kuidas wõtwad ühte heita“, läbistamine talu õuewäramast, kus meid talurahwa poolt järelewiitawil filmil terwitati. Peale liihise puhkuseaja ja tehafinnituse oli lauluharjutus ja siis asujime teele Pühajõe priitimaja jaali poole, kus noorsoo koosoleku pidajime.

Koosoleku teemiks oli: „Armastus kohustab tegudele.“ Arwar jaal kogus rahwast täis ja koosolek õnnestus kõigiti hästi. Küsimuse päale, kas jün weel farnast noorte koosolekut soovitakse, tõusid kõikide koosolijate käed mefjana üles.

Koosolekult lahkusime koosolijate jüdamlikult saatel. Peagi peatusime jällegi tuntud talu õuel. Niikalikult taetud laud ootas meid lahke pererahwa pool ees, mille ümber ijufalt lõunatajime. Üldse peab jün rõhutama talurahwa

lahkust ja vastutulelikkust, mille osaliseks kõik kuulastajad jään alati saanud. Tänu Sumal neile selle eest juba siin elus ja andis, et me peagi ka ilmavaates Sumala sõna alusel lõpu-likult ühineksime.

Aeg möödus imekiiresti, millele järgnes lah- kumine. Viimased käepigistused ja vastastikkus- sed lahkimislaused, ning auto tormas laulu-

helide saatel: „Saame veel kord üksteist näha“, taluõuest välja, lahutades meid nii väga arm- saks saanud kohast ja rahvast.

Singe aga ajus salajane palve, et Sumal võtaks õnnistada meie tehtud tööd ja et kül- watud seeme nii mõnegi iidames idanema hak- taks ja jäädavat vilja kannaks.

M. Kala.

Armsad kaastöölised — koguduse kirjutajad!

Olen tihti teie pääle mõelnud. Mõõmus- tan, et teie nii mõnedki ustavad ja korralikud oma töös olete. Igal weerandil teilt aruan- deid omades rõõmistan teie hooltuse üle, kuid täna tahan teid mõnele asjale tähelepanelikult teha ja nimelt weerandaasta rohelise aruande lehele. Nagu teie juba hästi teate, tuleb see iga weerand mulle saata. Pean ütleva, et see mõ- nelst täpselt täidetud on ja õigel ajal kohale jõuab, kuid siiski on ka mõned puudulikud ja jõuavad liig hilja kohale. Palun neid küll nii saata, et nad vähemalt 5-daks järgmise kuu- päevaks siia jõuavad, sest mina pean neist juba 8-daks uue aruande kokku seadma ja unio- nile saatma.

Mis mulle juurt raskust teeb, on esime- jena puudulik liikmete arvu ülestähendamine. Palun, ärge kunagi ühtki liiget väljalainuks pidage, kuni teie ei ole vastavalt koguduselt vastust selle vastuvõtmisest saanud, ja ärge pi- dage ka ühtki liiget vastuvõetuks, kui teie ei ole vastust ära saatnud.

Teiseks palun ma teid ülestähendada laht- ris: „Korjandused ja anded kohaliku koguduse

töö jaoks“ kõik weerandaastalised sissetuletud üüri-, noorsoo-, osasaamise-, waeste- jne. kas- jast. Mõned kogudused on seda teinud, kuid mitte kõik. Et igas koguduses need kasjad ole- mas on, siis loodan, et teie ka seda mulle tea- tate, sest pean seda uniooni aruandele kirju- tama.

Siis palun veel ka hingamispäevakooli klasside, liikmete ja keskmise osavõtjate arvu, nagu see aruandel ülesantud on, ülestähendada. Ohküll vastavad kirjutajad seda liidu osa- konna juhile saadavad, siiski on ka minul seda tarvis.

Ka noorsoo- ja waestekassa kummiss palun iga weerand korraldada, nii et ka see täpselt aruandele tuleks.

Loodan, et teie kõige paremat tegema saate, et kõigist aruandud saaks, muidu ei ole meil ku- nagi selget pilti meie tegevusest.

Teie kõikide kaastööline

M. Kala.

Tallinnas, 1. aug. 1929. a

Wastused küsimustele.

Et meie liikmete, noorsoo ja koguduse juhti- de seas wahel küsimused uues tõusewad, mis olu- lise tähtsusega ja lahendamist ja wastuseid oota- wad, siis tahame tulewikus neile tähelepanu kirkida meie koguduse lehes. Saate oma kü- simused ja selgitust nõudwad mõisted meile, kus- juures palume mitte unustada teie nime ja täie- likku aadressi, et mõiksim tarwiduse korral teile isiklikult wastata. Küsimuste awaldamisel jääb küsija nimi ja nimetähed awaldamata. Küsimus- te alla võib tulla koguduse elu, noorte problee- mid, sisetõrje, hing.-päewa kool, isiklikud läbi- elamised; arusaamatud, tähtsamad kirjakohtad

jne. Meile kõigile tahame pühendada võimalust mööda tähelepanu ja püüda wastata.

Küsimused saata aadressil: M. Bärengrub, Merepuiestee 14-a, Tallinn.

Osakondade sekretäri, Ed. Mey aadress on Kätti t. 8, Rakweres. Misjonit. 1. nr. ülesantud aadress maksuametaks lugeda.

Lõikustänu töö aeg

7. sept. — 19. okt.

Nr. hind 10 senti.

Wäljaandja: „S. P. Udu. Eesti Elit“. Tellimised kui ka rahasaadetused saata Amanda Kufal'e Merepuiestee 14-a. Tallinnas. Wastutaw toimetaja: M. Bärengrub, Merepuiestee 14-a. Tallinnas.

Tallinna Eesti Kirjastus-Ahjuuse trükituba, Pilt täh. 2